Motion

1982/83:427

Karin Israelsson

Riksdagens revisorers förslag angående riksbankens regionala organisation (förs. 1982/83:11)

I förslag 1982/83:11 Riksdagens revisorers förslag angående riksbankens regionala organisation kommer Umeå att förlora sin funktion som avdelningskontor.

Med de avstånd som finns i Norrlandslänen är det förvånansvärt att inte alla Norrlandskontoren klassats som avdelningskontor. För Umeås del borde just nämnda avståndsproblem tala för att även Umeå blir avdelningskontor. I förslaget talas om Härnösand och Luleå som avdelningskontor, och då kan man allvarligt överväga det rimliga i att ha en så gles representation av avdelningskontor. Det är ca 50 mil mellan dessa två orter, och Umeå ligger mitt emellan. Befolkningsmässigt är Västerbotten något mindre än Norrbotten, men detta uppvägs av att Umeåkontoret betjänar såväl Arvidsjaurs- som Örnsköldsviksområdet med penningmedel.

Umeåkontoret är inom riksbanken Norrlands största lånekontor. Ränteinkomsterna från hypoteks- och avbetalningslånerörelsen uppgår i dag till 2,7 miljoner/år, vilket ungefär täcker kontorets driftkostnader. Skall kontoren i fortsättningen enbart syssla med penningmedelsfrågor blir driftkostnaderna totalt inte mindre, eftersom inkomster i storleksordningen 55 miljoner/år försvinner.

För Norrlands del förefaller transporterna mellan sedeldepåer och riksbanksenhet bli svåra att lösa ur transportsäkerhetssynpunkt. På de ödsliga vägarna här uppe fordras nämligen en helt annan säkerhet än på andra ställen.

I Umeå finns även efter den under år 1981 avslutade ombyggnaden av lokalerna kontors- och valvutrymmen av en standard som det vore ansvarslöst att inte utnyttja till fullo.

Mot bakgrund av det anförda yrkar jag

att riksdagen beslutar att riksbankens avdelningskontor i Umeå bibehålls såsom ett av de åtta kvarvarande avdelningskontoren.

Stockholm den 19 januari 1983

KARIN ISRAELSSON (c)